

C/2024/5598

30.9.2024

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Belgia)
w dniu 29 maja 2024 r. – Russisch-Kirgizisch Ontwikkelingsfonds/Belgische Staat**

(Sprawa C-384/24, Russisch-Kirgizisch Ontwikkelingsfonds)

(C/2024/5598)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strona inicjująca postępowanie przed sądem odsyłającym: Russisch-Kirgizisch Ontwikkelingsfonds

Druga strona postępowania: Belgische Staat

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 ⁽¹⁾ z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających, rozpatrywany samodzielnie lub w związku z art. 2 i 9 rozporządzenia (UE) nr 269/2014 i zawartym w art. 57 ust. 1 Traktatu o Unii Europejskiej pojęciem „usług” oraz rozpatrywany samodzielnie lub w związku z zagwarantowanym w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej podstawowym prawem do dostępu do sądu, a także rozpatrywany samodzielnie lub w związku ze spoczywającym na państwach członkowskich obowiązkiem ustanowienia środków niezbędnych do zapewnienia skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem Unii, o którym mowa w art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że z zakresu opisanych w wyżej wymienionym przepisie rozporządzenia „wydatków związanych ze świadczeniem usług prawniczych” wyłączone są przewidziane w prawie krajowym opłata za wpis do repertorium i składka na rzecz funduszu budżetowego, które obciążają stronę skarżącą i zgodnie z prawem krajowym kwalifikowane są jako podatki, a które należy uiścić przy wnoszeniu do sądu krajowego skargi na krajowy akt prawny służący wykonaniu rozporządzenia (UE) nr 269/2014, w konsekwencji czego właściwe organy nie mogą udzielić zezwolenia na zwolnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych w celu uiszczenia tej opłaty za wpis do repertorium i tej składki w związku z wniesieniem skargi na krajowy akt prawny służący wykonaniu rozporządzenia (UE) nr 269/2014?
- 2) Czy art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (UE) nr 269/2014 z dnia 17 marca 2014 r. w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających, rozpatrywany samodzielnie lub w związku z art. 2 i 9 rozporządzenia (UE) nr 269/2014 oraz rozpatrywany samodzielnie lub w związku z zagwarantowanym w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej podstawowym prawem do dostępu do sądu, a także rozpatrywany samodzielnie lub w związku ze spoczywającym na państwach członkowskich obowiązkiem ustanowienia środków niezbędnych do zapewnienia skutecznej ochrony prawnej w dziedzinach objętych prawem Unii, o którym mowa w art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej, należy interpretować w ten sposób, że z zakresu opisanych w wyżej wymienionym przepisie rozporządzenia środków finansowych i zasobów gospodarczych „niezbędnych do pokrycia wydatków nadzwyczajnych” wyłączone są przewidziane w prawie krajowym opłata za wpis do repertorium i składka na rzecz funduszu budżetowego, które obciążają stronę skarżącą i zgodnie z prawem krajowym kwalifikowane są jako podatki, a które należy uiścić przy wnoszeniu do sądu krajowego skargi na krajowy akt prawny służący wykonaniu rozporządzenia (UE) nr 269/2014, w konsekwencji czego właściwe organy nie mogą udzielić zezwolenia na zwolnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych w celu uiszczenia tej opłaty za wpis do repertorium i tej składki w związku z wniesieniem skargi na krajowy akt prawny służący wykonaniu rozporządzenia (UE) nr 269/2014?

⁽¹⁾ Dz.U. 2014, L 78, s. 6.